

Ne félj, mert veled vagyok!

Kórházpasztorációs értesítő betegeknek és segítőknek
XI. évf., 2014. február

A felajánlás

Egy afrikai templomban felajánláskor szokás volt, hogy a hívek adományát is összegyűjtötték. Két izmos férfi vitt egy fonott kosarat, amelyben különben a gabonát szokták a mezőről behordani.

Az utolsó padban egy kis fekete fiú bánatosan nézte a félig üres kosarat, amint sorról sorra vitték. Nagyot sóhajtott, mivel neki nem volt mit tenni a kosárba.

A kosár pontosan előtte volt. Mindenki nagy csodálkozására beleült a kosárba és így szólt:

- Ennél nagyobb ajándékot nem tudok adni Istennek.

(Részlet Bruno Ferrero: *A tücsök dala* című könyvéből)

Minden nap, újra meg újra átadni magunkat Istennek, elengedve magunkból mindazt, ami akadályoz minket az Úrnak való teljes önátadásban, gyermeki ráhagyatkozó szívvel. Hiszen az Úrnak adható legszebb ajándék mi magunk vagyunk.

Loyolai Szent Ignác felajánló imája

Fogadd el, Uram, teljes szabadságomat. Fogadd el emlékezőtehetségemet, gondolkodásomat és akaratomat mindenestül.

Mindazt, ami vagyok, és amim csak van, te adtad nekem: én pedig maradéktalanul visszaadom neked, és teljesen átengedem akaratomnak, hogy te irányítsd.

Nekem csak azt add meg kegyelmeddel, hogy szeresselek, és elég gazdag leszek, és nem kívánok ezen felül mást.

Kedves Testvéreim!

Szeretettel köszöntök mindenkit lapunk februári számának megjelenése alkalmából.

A betegségben és a betegekkel való találkozásokban gyakran megtapasztalom, mennyire törekeny cserépedények vagyunk mindannyian, ha a szenvedés megjelöl minket. De milyen csodálatos a mi Urunk, hogy ebben a legelesettebb állapotunkban még inkább gondoskodik rólunk, örök szeretetével óvja és kegyelmének kincseivel betölti a fáradt beteg testet és lelket.

Ha ebben a törekeny cserépedény mivoltunkban hittel és nyitott, befogadó szívvel szemléljük saját szenvedésünket, akkor megtapasztaljuk az Úr életadó jelenlétét, azt hogy nem vagyunk egyedül.

Az Úr jelen van, közösséget vállal velünk, maga mellett teret adva, embereket küld mellénk, akik az Ő vigasztalásának követeiként segítenek minket a nehézségek, szenvedéseink idején: a családtagjaink szeretettel állnak mellettünk, papjainkkal maga Krisztus van jelen, ők a szentségeket kiszolgáltatják, az orvosok és az ápoló személyzet a fizikai gyógyulásunkat segítik elő, a beteglátogatók meghallgatnak, vigasztalnak minket.

A Boldogságos Szűzanya, a mi égi édesanyánk, mindenkori pártfogónk pedig mindig figyel ránk, Szent Fiánál közbenjár értünk, segít, támogat, és kísér minket a megpróbáltatások idején.

Mindig csodálom az Urat, aki megmutatkozik a gyöngében, elesettben betegben és ugyanúgy jelen van mindazokban is, akik az irgalmasság testi-lelki cselekedeteit gyakorolják.

A minket örök szeretettel szerető Istenben bízva és a Boldogságos Szent Szűz oltalmára hagyatkozva, kívánok minden beteg testvéremnek és segítőknek sok kegyelmet a betegség, szenvedés és a nehézségek elviseléséhez!

*Testvéri szeretettel: Gáspár Annamária
kórházreferens*

„Ez a kincsünk pedig cserépedényben van, hogy a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk és ne önmagunknak. Mindenfelől szorongatnak minket, de agyon nem nyomnak; bizonytalanságban vagyunk, de nem esünk kétségbe; üldözést szenvedünk, de elhagyatottak nem vagyunk; földre terítenek, de el nem veszünk; állandóan hordozzuk testünkben Jézus halálát, hogy Jézus élete is nyilvánvaló legyen testünkben. Mert minket, akik élünk, szüntelenül halálra adnak Jézusért, hogy Jézus élete is nyilvánvaló legyen halandó testünkön. Bennünk tehát a halál munkálkodik, bennetek pedig az élet. Mivel azonban a hitnek ugyanaz a lelke van bennünk, mint amiről írva van: 'Hittem, azért szóltam' [Zsolt 116,10G], mi is hiszünk, és ezért beszélünk. Hiszen tudjuk, hogy aki az Úr Jézust feltámasztotta, minket is fel fog támasztani Jézussal, és veletek együtt elébe állít. Mert minden értetek van, hogy a kegyelem bőséges kiáradása miatt egyre többen adjanak hálát Isten dicsőségére.”

2Kor 4,7-15

II. János Pál pápa kezdeményezésére 1992-től február 11-én ünnepeljük a Betegek Világnapját.

1858-ban ezen a napon jelent meg a Szűzanya Soubirous Bernadett 14 éves francia lánynak Lourdes-ban, majd február 15-én a sziklabarlangban csodatevő forrás fakadt. Szűz Mária közvetítőnek szánta Bernadettet, üzeneteit neki mondta el, és arra kérte, továbbítsa azokat. Sokáig tartott, míg a kislány szavait hitelesnek fogadták el. A jelenések helyén 1864-ben templomot építettek, amelynek IX. Pius pápa bazilika címet és előjogokat adományozott. E helyen Lourdes-ban a zarándokok száma évente több mint félmillió és a természetes módon meg nem magyarázható gyógyulások száma is több ezerre tehető. A világnap célja, hogy „Isten egész népe kellő figyelmet szenteljen a betegeknek, segítse elő a szenvedés megértését.”

Szentatyánk, Ferenc pápa az idei 22. Betegek Világnapjára írt üzenetének középpontjában a hit és szeretet áll: „<<Nekünk is kötelességünk életünket adni testvéreinkért>> (1Jn 3,16) – különösen a betegekhez fordulok és mindazokhoz, akik ápolják, gondozzák őket. Az Egyház a szenvedő Krisztus különleges jelenlétét ismeri fel bennetek, kedves betegek. Azaz: a szenvedésünk mellett, sőt azon belül, ott van Jézus szenvedése, aki velünk hordozza terhünket és kinyilatkoztatja annak értelmét. Amikor Isten Fia vállalta, hogy keresztre feszítsék, lerombolta a szenvedés magányát és megvilágította sötétségét. Ily módon Isten irántunk való szeretetének misztériuma előtt állunk, amely reménnyel és bátorsággal tölt el minket: reménnyel, mert Isten szeretet-tervében a fájdalom éjjele is megnyílik a húsvéti fényre; bátorsággal, hogy minden viszontagsággal az ő társaságában, vele egyesülve nézzünk szembe.”

Az Adventtel indult új egyházi év egyházmegyénkben az Önátadás Éve. Amint az év mottója is erre utal: *Evezz a mélyre* (Lk 5,4), ez az időszak a lelki elmélyülésünket szolgálja. Lehetőségünk van arra, hogy magunkba tekintsünk, fejlődjünk az Isten–ismeretben, az Úrnak való önátadásban.

Charles de Foucault: Az önátadás imája

Atyám, kezedbe ajánlom magamat.

Tégy velem akaratod szerint!

Bármi is legyen, megköszönöm neked.

Mindenre kész vagyok, mindent elfogadok.

Csak akaratod teljesüljön bennem és minden teremtményedben!

Más vágyam nincs Istenem.

Rád bízom a lelkemet, és legmélyebb szeretettel felajánlom neked,

mert szeretlek, és ez indít arra, hogy teljesen neked adjam magam.

Mérték nélkül, határtalan bizalommal kezedbe helyezem életem;

mert hiszen te vagy az én Atyám!

Imák a Szűzanyához

Oltalmad alá futunk Istennek Szent Anyja! Ne vesd meg könyörgésünket szükségünk idején, hanem oltalmazz meg minket minden veszedelemtől mindenkor dicsőséges és áldott Szűz.

Mi Asszonyunk, mi Közbenjárónk és Szószólónk, engeszteld nekünk Szent Fiadat, ajánlj minket Szent Fiadnak, mutass be minket Szent Fiadnak. Ámen.

Emlékezzél meg, ó kegyes Szűz Anya Mária, sohasem lehetett hallani, hogy te valakit magára hagytál volna, aki oltalmadat kérte és segítségért hozzád folyamodott. Ily bizalomtól lelkesítve sietek hozzád, ó Szűzek Szüze, tisztaságos jóságos Anya; hozzád fordulok, és színed előtt én szegény bűnös sóhajtva állok. Ne vesd meg könyörgésemet, ó Anyja az örök Igének, hanem fordulj hozzám kegyelmesen, és hallgass meg engem! Ámen

